

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 15 ՅՈՒՆԻՈՒՆ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո լամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 143

ՈՂԲ ԵՒ ԶՂՋՈՒՄ

Տէր, լսէ իմ աղօթքս, դուն՝ որ հաւատարիմ ես՝ ականջ դիր աղաչանքներուս, դուն՝ որ արդար ես՝ պատասխան տուր ինձի:

Ես քու ծառադ եմ, զիս դատաստանի մի՛ ենթարկեր,

որովհետեւ չկայ կենդանի արարած մը որ քու դիմացդ արդարանայ:

Թշնամին զիս հալածեց, կեանքս հողին հաւասարցուց,

եւ զիս խաւար աշխարհին բնակիչ դարձուց, արդէն մեռած մարդոց պէս:

Յոգիս խռովքի մէջ է, սիրտս կը սոսկայ:

Կը յիշեմ անցեալ ժամանակները, կը խորհիմ քու բոլոր գործերուդ մասին,

կը խոկան ըրածներուդ մասին:

Ձեռքերս քեզի կ'երկարեմ օգնութեան համար.

ծարաւ հողի պէս՝ հոգիս ծարաւ է քեզի:

Շուտ ըրէ, Տէր, պատասխան տուր, հոգիս արդէն կը մարմնի,

ինձմէ երես մի՛ դարձներ, մի՛ ձգեր որ ողջ-ողջ գերեզման իջնեմ:

Ամէն առաւօտ ինձի սերդ լսել տուր, որովհետեւ ես քեզի վստահեր եմ:

Ահա քեզի կը դիմեմ, ցոյց տուր՝ ինչ ձեւով կ'ուզես որ ապրիմ:

Տէր, ազատէ զիս թշնամիներէս, ես քեզ իմ ապաւէնս դարձուցի:

Քու կանքդ կատարել սորվեցուր ինձի, որովհետեւ իմ Աստուածս ես դուն.

քու բարի Յոգիդ զիս ուղիղ ճամբով թող առաջնորդէ:

Տէր, քու անունդ փառաւորելու համար՝ ազատէ կեանքս.

դուն՝ որ արդար ես, այս նեղութենէն դուրս բեր իմ անձս:

Ինձի հանդէպ սերդ ցոյց տուր. թշնամիներս ոչնչացուր,

բնաջնջէ բոլոր անոնք որոնք ինձի նեղութիւն կու տան,

որովհետեւ քու ծառադ եմ ես:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻՒԹԸ

ՊԵՏՐՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԵՏ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԱՄԱԿԷՆ

1:1-3

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅԻՆ ԿՈՉՈՒՄԸ (1:1-3)

Պեպրոս Առաքեալի ընդհանրական այս երկրորդ նամակը ուղղուած է առաջին դարու քրիստոնեաներուն: Գլխաւոր նպատակն է պայքարիլ սուր ուսուցանողներու փարած աշխատանքին դէմ եւ անոնց ուսուցումներէն բղխած անբարոյութեանց դէմ: Պեպրոս Առաքեալ իր այս նամակով կոչ կ'ուղղէ կառչած մնալ Աստուծոյ եւ Յիսուս Քրիստոսի հանդէպ իրենց ունեցած ճշմարիտ ճանաչումին, այն ճանաչումին, որ իրենց փոխանցուեցաւ այն մարդոց կողմէ, որոնք անձամբ փեսան Յիսուս Քրիստոսը եւ լսեցին անոր խօսքերը: Ան նաեւ կը զգուշացնէ սխալ ուսուցման փարածողներէն, որոնք արդէն սպրդած են Քրիստոսի եկեղեցիէն ներս, դատաւարարելով անոնց անբարոյ կենցաղը: Ան կ'անդրադառնայ այն սխալ ուսուցումին, թէ Քրիստոս պիտի չվերադառնայ: Պեպրոս Առաքեալ այս հարցին առնչութեամբ կը պատասխանէ ըսելով, թէ Քրիստոսի վերադարձի ուշացումը դիպումնաւոր է, անով Աստուծոյ համբերաբար գթութիւնը ցոյց փալու, որպէս առիթ մեղաւորին ապաշխարութեան, որովհետեւ Աստուծոյ «չ'ուզեր որ ոեւէ մէկը կորուսի, այլ բոլորն ալ ապաշխարելու առիթ ունենան» (3:9):

Ինչպէս միւս նամակի պարագային, այս նամակն ալ նոյնպէս կը սկսի հեղինակի յիշեցումով, որպէս վաւերական նամակ գրուած նոյնինքն՝ Յիսուս Քրիստոսի ծառային ու առաքեալին կողմէ: Այս բոլորը կ'ըսէ կամ կը գրէ, որպէսզի անով յիշեցնէ (1:12-15), իր աշխարհէն մեկնումէն յետոյ ալ յիշեն: Պեպրոս Առաքեալ կ'ուզէ, որ հաւատարկները մնայուն իրենց մտքի մէջ ունենան, թէ ինչպէս պէտք է իրենց հոգիները պաշտպանեն սուր ու մոլար ուսուցումներէ: Անոր համար ալ Առաքեալը փարակական ինչ որ պէտք է քրիստոնեայ հաւատարկեալին համար, այս նամակի ճամբով կը փոխանցէ, որպէսզի անով հաստատուն մնայ իր հաւատքի կեանքին մէջ: Այս փարակական ճշմարտութիւնները մնայուն յիշելու, որովհետեւ մարդ արարածին միշտ յիշեցում է պէտք, որպէսզի մտքին մէջ թարմ մնայ, այլապէս՝ ուրիշ բաներ ներս մտնելով ու խառնուելով, մարդը կրնայ մոռնալ այդ փարակական ճշմարտութիւնը: Անոր համար ալ մարդը երբ բան մը պիտի սորվի, ընդհանրապէս կրկնելով է որ կը սորվի: Պեպրոս Առաքեալ պարտաւոր ու պարտականութիւն կը զգայ մնայուն յիշեցնելու, առաւել եւս, իր այս աշխարհէն մեկնելէն յետոյ ալ մնայուն յիշեն այս բաները: Որովհետեւ Առաքեալը գիտէ, թէ պարագաներ պիտի գան եւ արդէն կան, որ պիտի փորձեն ոչ թէ միայն մոռացութեան մատնելու, այլ՝ մոլորեցնելու: Տակաւին, գալիք սերունդը, մանաւանդ՝ ոչ թէ միայն խեղաթիւրելու կամ փոխելու ճշմարտութիւնը, այլ՝ անտարբեր ըլլալու այդ ճշմարտութեան նկատմամբ, ու մոռնալու այդ ճշմարտութիւնը: Հին Կրակարանին մէջ, երբ Աստուծոյ պարտէր մը կու փար, կ'ըսէր. «Գալիք սերունդներու ականջին խօսիլ եւ յիշեցուր» (Բ Օրինաց 16:3, Յովէլ 1:3):

Միմոն Պեպրոս: Այն նոյն ձկնորս Միմոնը, որ յաճախ բարձրախօս, շուր արտայայտուող, բայց նաեւ ուրացող, ահա Քրիստոսի շնորհքով պիտի վերականգնէր եւ դառնար ժայռ, որպէսզի անով նաեւ կարենար իր եղբայրներն ալ մխիթարել: Քրիստոսի ծառան եւ առաքեալն է: Այս նամակը կը գրէ անոնց, որոնք արժանի եղան Առաքեալին հետ բաժնելու հաւատքը, որ փրկի ունեցաւ մեր Տէր Աստուծոյն եւ Փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսի արդար փնօրհնութեամբ: Ի՞նչ արդար փնօրհնումի մասին է խօսքը: Կը նշանակէ այն ինչ որ Յիսուս Քրիստոս կատարեց խաչին վրայ: Ի՞նչ: Իր պատարագումը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ արդար փնօրհնում, որն է հաշտութիւն Հօր Աստուծոյ հետ, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ «Հաշտուեցէք Աստուծոյ հետ» (Բ Կորնթ 5:20): Ինչո՞ւ հաշտուիլ, որովհետեւ մարդ արարածը իր մեղքի պարճառով օտարացած էր Աստուծմէ եւ հեռացած, ուստի պէտք է որ վերադառնայ, իսկ այդ վերադարձը, որովհետեւ մարդը ի վիճակի չէ, այդ բոլորը յանձն առաւ Յիսուս Քրիստոսը Ինք Իր խաչի մահուամբ, որպէսզի մեղաւոր մարդը հաշտեցնէ Հօր Աստուծոյ հետ: Որովհետեւ բնութեամբ օտարացած ենք Աստուծմէ, եւ մեր բոլոր արարքները այդ մէկը ցոյց կու փան (Բ Կորնթ 5:15-16): Ամբողջ Աւետարանին նպատակը մարդ արարածը հաշտուի Աստուծոյ հետ: Ահա ճիշդ արդար համար ալ «**Աստուծոյ մեզի համար մեղքի պատարագ ըրաւ Քրիստոսը, ան՝ որ բնաւ մեղք չէր գործած, որպէսզի մենք անոր միանալով արդարանանք Աստուծոյ համար**» (Բ Կորնթ 5:21): Ահա այս հաւատքի մասին է, որ կը խօսի Պեպրոս Առաքեալ, որ արժանի եղան: Իսկ այսօր, ո՞ր հաւատքի մասին է որ մենք յաճախ կը խօսինք, կամ կը կիսենք մեր նմաններուն հետ:

Այսօր ի՞նչ է վիճակը, երբ մարդիկ հարց կու տան, թե ինչ հաւաքքի կը հետեւինք: Այսօրուան ընկերութիւնը կը փորձէ բազմազան ու այլազան ճամբաներու մասին խօսելու, եւ այդ բոլորը միատեղելու համերաշխութեամբ ապրելու: Բայց որքանով այդ բոլորը նոյն այդ հաւաքքի մասին կը խօսին, որուն կ'անդրադառնայ Պեպրոս Առաքեալ, այսինքն՝ Քրիստոսի բերած հաւաքքին մասին: Այսինքն՝ հաւաքք մը, որ արդար փնօրինումով քեզի ունեցաւ հաշտութիւնը մեղաւոր մարդուն եւ Աստուծոյ միջեւ: Ահա այդ հաւաքքն է որ Պեպրոս Առաքեալ, ինչպէս նաեւ միւս առաքեալները, ինչպէս նաեւ բոլոր անոնք որոնք կը վայելեն, Յիսուս Քրիստոսի խաչով հաւասար իրարու, հոգ չէ թէ ինչ մակարդակի, քիպոդոսի կամ սեռի կը պատկանին:

Այս կացութեանց մէջ հաւաքացեալները ի՞նչ կ'ուզեն, եթէ ոչ «շնորհք եւ խաղաղութիւն» (2 հմբ): Իսկ այս շնորհքն ու խաղաղութիւնը ինչո՞վ կարելի է ունենալ Աստուծոյ եւ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի մասին մեր ունեցած գիտութեամբ: Քրիստոս ճանչնալ, ու Անոր կարարած արդար փնօրինումը: Առաւել եւս, Պեպրոս Առաքեալ կու գայ աւելցնելու, «**Քրիստոս իր աստուածային զօրութեամբ մեզի պարգևեց ինչ որ անհրաժեշտ է աստուածապաշտ կեանքի մը համար**» (3 հմբ), անով սկսելու մեր հաւաքքի կեանքը, պահելու մեր հաւաքքը եւ հասնելու աւարտին, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ ին հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ ին արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*